

Успамінаю Швэды і зьява вынамаўна
пра свайго аднакласніка Краўко Варгеса
Сьвэста.

Краўко Варгесі — гэта мой аднакласнік. Шу-
чаліся ён у школе сьвэды. Меў тройкі, чатыр-
кі, пяціркі. Ён быў спакойным хлопчыкам, ці-
хім, нікога ніколі не пакраўдзіў. Ягонай Вар-
гесі ўсе заданні настаяўнікаў, не спрачаўся з імі.
У класе ён не бегаві, а вядзеў за партам і паў-
тараў домашнія заданні. Часам мо і проста
пагаварыць з настаяўнікамі. Ува ўроку ён вёў
сабе спакойна, вядзеў за партам з дэжурнакам.
У аэ вышкі Варгесі не замядзаві, ён заўсёгда
думаў сам. У класі яго вяржылі да дзекі, то
ён не сьцэпаў падкоўж, а рамаў і вьколеваў
уеі талыкі сам, правільна ці няправільна. З
ён амаль нішто не сьбраваў. Настаяўнікі
мо жывілі да добра і сьмештаўна працу.
Вучні добра адносіліся да яго.

10 лістапада 1995г.